

Mer tur än retur Malmö till Lofoten

Från Malmö till Andenes på sju dagar. Och sen tillbaka hem igen. En resa full av underbar natur, valar, havsörnar och gemytliga aftnar. Ganska snabbt infann sig "vara på väg känslan". Det är dock inte lätt att hålla tempo när antalet kurvor ökar och man samtidigt har fullt upp att beundra vyn.

TEXT & BILD: **Curth Andersson**

Det vi oftast och helt felaktigt kallar Lofoten är egentligen två ögrupper, Lofoten och Vesterålen. Andøya är den norra ön av Vesterålen och längst i norr finns tätorten Andenes.

Min anmälan till TTCS Tour 2006 Andøya gjordes tidigt våren 2006. För egen del är det bara Isle of Man som krävt längre framförhållning. Att genomföra en tur på 500 mil kräver såväl praktiska som fysiska och mentala förberedelser. Tankar på trafikolyckor, motorhaveri, sjukdom och oväder infann sig liksom funderingar på kostnader som svårigen kunde beräknas. Med erfarenheter från tidigare långväga turer övergick mina funderingar snart till fina förväntningar. Dagarna innan start upptogs av översyn och service, montering av packväskor och planering av resrutt m.m. Mitt byte av motorcykel veckorna innan avresa vållade viss osäkerhet. Jag visste vad jag hade sålt men inte fullt ut vad jag köpt. Vi var tre tigrar

som reste från Uppland. Av dessa var en från Uppsala och en oprövad bekantskap i dessa sammanhang. Den andra var från Skärplinge och en riktig långtursräv. Vid 10-tiden på lördagsmorgonen den 29 juli grenslade jag min Tiger och vinkade farväl till sambo och grannar. Vädret var inte det bästa men de hotande regnskurarna kunde inte ta bort den speciella känslan av att "vara på väg". När vi passerade den klassiska Hedemora Motorstadion körde vi in i den första av ett antal regnskuror. Väl uppe på E 45 var vi dock snart vid dagens etappmål, vandrarhusmet i Orsa, dit vi kom vid sextontiden. Med en öl och Jäger inväntade jag resten av deltagarna som skulle ansluta under kvällen. Ett besök på en av de lokala pizzerierna avslutade dagen och sängen lockade. Som ett nyfallet löv landade en hälsning från min sambo när jag vecklade ut mitt örngott.

Efter en rejäl frukost samlades alla för uppsittning. Hissmontören från Oslo

hade lämnat meddelande om att de skulle ansluta i Lit, norr om Östersund. Blå himmel och tryckande värme förebådade en svettig dagsetapp på sjuttio mil. Med mig själv som "leader" och kamraten från Skärplinge som "sweeper" var ambitionen att hålla hög och jämn marschfart på alla transporter. Efter några korta stopp för tankning och vätska mötte vi den första renfaran strax söder om Åsarne. Efter ett kort stopp i Lit fortsatte resan i högt tempo på fina vägar. Med vårt tempo visade det sig, till mångas förvåning, att körning i kolonn är ett effektivt sätt att färdas i grupp. Väl inne i Lappland och tio mil söder om dagens etappmål, vandrarhusmet i Arjeplog, ökade renfaran påtagligt. Ren och älg på vägen i kombination med lågt liggande sol reducerade vårt fina tempo till krypkörning. I Arjeplog väntade ytterligare deltagare och på plats kunde vi räkna in ett tjugotal Tigrar. Två transporter, för vissa 150 mil, kändes i kroppen. En kort

samling inför morgondagen avslutade dagens gemenskap.

Tidig revelj och i väntan på frukost befriade jag min Tiger från alla insekter. En kamrat från Bodø mötte upp och upplyste oss om ett längre vägarbete söder om Jektvik. Han beklagade sig över att hans nya däck hade "tagit mycket stryk" på denna sträcka. Med en ny "leader" lämnade vi Arjeplog vid tio-tiden och fortsatte mot Bodø. Alla var nog inte medvetna om att det skulle bli en lång dag. Försöket att hålla ännu högre tempo än tidigare passade inte. Med vägarbetet bakom oss bredde fjällvärlden ut sig. Etappens första stopp skedde vid polcirkeln. Någon midsommarsol skulle vi inte få. Efter en knappt märkbar passage av gränsen kom vi in i Junkerdalen med sin dramatiska och storslagna natur. Ännu en gång skänkte jag en tacksam tanke till Veivesendet och den fina vägstandard de bjuder på. Tempot sjönk i takt med att antalet kurvor tilltog. Vid vårt första tankstopp i vårt grannland noterade jag att "superblyfri" kostade över 13 norska. Efter ett kort stopp med rundsnack och fotografering fortsatte vi över Misvaerfjellet för ett besök på Geitsetra och en lunch med "mössbrømléfse". En lokal specialitet bestående av mjukt flatbröd, messmör, grädde och skirat smör. Efter alla älg- och renvarningar mötte vi en ny skylt, fårvarning. Turen fortsatte mot

Löding via Väg 17 som av somliga anses vara "verdens vakreste turistveg".

Strax innan Saltstrømmen lämnade kamraten från Andesnes, som också var vår träffvärd, oss för att åka hem och förbereda vår ankomst. Vi gjorde ett kort stopp och såg hur Skjerstadsfjorden höll på att fyllas med tidvatten. 600 miljoner kubikmeter vatten om jag minns rätt. Vi kom till Bodø med det fina vädret. De hade bara haft två soldagar under hela juli. Det fina sommarvädret lugnade min oro för sjögång och "rörelsesjuka".

I Bodø infann sig för första gången "nu börjar äventyret-känslan". I väntans tider, färjeavgång strax efter midnatt, gjorde några av oss ett kort och intensivt besök på Norsk Luftfartsmuseum. Där tittade vi på flera unika flygplan till exempel det omtalade spionplanet U2 och en F 104 Starfigther.

Tröttheten slog till slut ut de flesta och somliga fann en sovplats. Självt nöjde jag mig med kaffe och korv. Efter knappt fyra timmar var vi framme i Moskenes. Bergen på Lofoten hade tornat upp sig och efter 30 norska mil på fastlandet och ett dygn utan sömn kom jag, fri från "rörelsesjuka", in i "andra andningen". Efter debarkering lotsades vi till Lofotens sydspets med Vaerøy vid horisonten. Vi återvände till Moskenes för lång dags färd mot byn Henningsvaer. Lofotens fantastiska natur bjöd också på snabba väderomslag som emellanåt förde in oss

"Vi kom till Bodø med det fina vädret. De hade bara haft två soldagar under hela juli."

i dimma och fuktdis, något som är vanligt på östkusten. Ankomsten till Henningsvaer, en mindre by med fiskeläge, vid tretton-tiden kändes behövlig och efterlängtat. Efter ombyte till lättare klädsel intog jag, till skillnad mot vissa som föredrog sängen, min öl och Jäger på bryggan till vårt utmärkta rorbu. Rorbu är ett resanderum med gammal historia. Gemensam och tidig middag på en lokal fiskekrog, som faktiskt hette Fiskekrogen, gjorde de flesta loja och nöjda för dagen. Efter uppskattningsvis femtio mil och fyrtio timmar utan sömn somnade jag, trots spring och glam, i min självvalda bädd i köket.

Vid sju-tiden intog jag, tillsammans med min kamrat från Uppsala, frukost på ett "flott" ställe. Blå himmel men en isande havsvind förbehådde en ny och fantastisk dag på vår väg mot Andesnes. På färjeläget till Vesterålen föll min retrotermos i marken och därmed möjligheten till extra kaffe vid våra stopp. Hojen hade varit tjurig vid kallstart och i min oro köpte jag nya tändstift, att ha utifall. Det är mer än glest mellan mc-butikerna i norra

TRIUMPH TIGER CLUB SCANDINAVIA

Triumph Tiger Club Scandinavia är en märkesklubb för Triumph Tiger i Sverige och Norge. Klubben startade 2003 och har idag ett nittiotial medlemmar. Förutom vår- och höstträff gör TTCS en längre tur varje år. Årets tur, Tour 2006, var förlagd till Andøya och Andesnes, där en av klubbens medlemmar bor. Turen startade i Malmö den 29 juli och avslutades i Andesnes den 6 augusti. Deltagare anslöt på lämpliga platser utefter resrutten.

Norge och i synnerhet på Lofoten. Den karga naturen växlade mellan slättland och berg. Med sex grader i vattnet och en isande havsvind från Norska havet blev dagstemperaturen knappt tio grader, varför det blev "jacka på" efter ankomsten till Andøya. Ankomsten till Andøya och Kvalnes, någon mil söder om Andesnes där vi var inbokade, gick utan missöden. Vår träffvärd hade med goda vänners hjälp gjort alla förberedelser. I Kvalnes, där vi skulle vara i fyra dagar, var det inplanerat guidade turer och andra aktiviteter. Vi disponerade hela anläggningen och efter fördelning av rum, lastade jag av hojen. Strax efter ankomsten till Kvalnes återvände vår "leader" till Bodø för att därifrån fortsätta med bil till Trondheim. En nätt resa på etthundraåttio mil efter redan hundra körda.

Det är för mig, och de flesta svenskar, en gåta hur dessa norrmän orkar. Ankomstmiddagen bestod av, för mig hittills osmakat, grillat valkött och potatissallad samt hjortron och "flöte" som efterrätt. I mina planer ingick att fortsätta turen till Nordkap. En tur på ytterligare 75 mil, enkel resa. Några hade planer på att fortsätta till Kirkenes. De flesta avsåg dock att mer eller mindre organiserat åka hemöver efter avslutningen i Kvaernes. Efter att ha bekantat mig med de flesta intog jag sänkläge och överlät nattsudd och "sena vanor" till andra.

Efter en tidig frukost utforskade jag Andesnes. En liten by med slitna och ruffiga hus. Fisklukta och ett oräkneligt antal fiskmåsar, med allt vad detta innebar, präglade miljön. En timme i Andesnes räckte gott. Tillbaka på campingen var beskedet att dagens tur skulle gå till Nyksund. Där var det blå himmel eftersom västsidan oftast bjuder på bättre vä-

der. För att slippa vänta på uppsittning åkte jag i förväg för ett senare möte med mina kamrater. Tillbaka på campingen meddelade de som varit på fisketur att fiskelycken uteblev. Kvällen präglades av glatt kamratskap och glam.

Återigen blev det tidig frukost för trion från Uppland eftersom nattsudd och "sena vanor" krävde sovmorgon av de övriga. Vi bestämde oss för en egen tur på västsidan. Där fanns, enligt uppgift från träffvärderna, fantastiska mc-vägar och dramatisk natur. På vår tur mellan Bø i söder och Andesnes i norr, där vi så småningom mötte de övriga i gänget, såg vi bland annat havsörnar på nära håll. Där ute bakom horisonten var Island närmaste granne. På grund av grov sjö, sex meter höga vågor, var klubbens egen valsafari osäker. För att inte missa tillfället bokade jag och min kamrat från Uppsala valsafari med en av de lokala arrangörerna i Andesnes. Valsafarin inleddes med guidning och information på valmuseum samt utdelning av piller för rörelsesjuka. Efter ett avvaktande besked från fartygets kapten, vilket borde fått oss att tänka efter före, avseglade vi till det område i Norska havet där valen fanns. Det visade sig snart vad grov sjö innebar. Efter en och en halv timmes båtfärd, där djupet är omkring 1500 meter, påträffade vi sillval. Enligt uppgift den första denna säsong och med en längd på omkring tjugofem meter. Trots svårigheterna att förflytta sig på båten, det gällde att hålla i sig, såg vi på nära håll och vid flera tillfällen, hur valen "bläste". Den "klassiska" stjärtefan från någon spermval såg vi tyvärr inte. Något besvikna men ändå nöjda med prestationen återvände vi, efter sex timmar och på gränsen till rörelsesjuka, till hamnen. Totalt genomfrusna och loja

"Som motorcyklister var vi ganska ensamma längs vägen"

var hemfärden till campingen också ett kraftprov.

Jag vaknade tidigt och började packa för avfärd. Efter några dagar blev jag "mätt på alla intryck" men då och då såg jag ändå något nytt. Det är inte alldeles lätt att ta sig till Lofoten men inte svårare än att ta sig till Alperna. Att våra granar i väster var trevliga och gästfria förstärktes mer än väl efter denna tur. Möjligheterna till mat och logi var utmärkta även om det kostade. Som motorcyklister var vi trots allt ganska ensamma efter vägarna. Det var ingen större trängsel och tempot var lugnt, mycket beroende på att de norska böterna för fortkörning. På Lofoten finns många möjligheter till exkursioner. Natur och fauna, fåglar och fiskar, valsafari och vandringar. Trots de fina stränderna tror jag inte att Lofoten är något för dem som vill sola och bada. Även om "El Commandante" tog ett snabbt dopp i viken.

Vi bröt upp från Kvaernes och tog farväl av våra kamrater. Färjeavgång till Gryllefjord på fastlandet var satt till klockan tio. Fel uppgifter gjorde dock att vi blev akterseglade. Klockan sexton var vi dock på rull i Gryllefjord. I Andselv, en timme senare skildes vår väg. Jag tog sikte på Alta och Nordkap. Min kamrat från Uppsala valde vägen via Kiruna. Tre dagar senare, och med femhundra femtio mil mer på mätaren, var jag åter hemma. Med ännu fler upplevelser och intryck, men det är en annan berättelse.